

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (seitsemäs jaosto)

26 päivänä marraskuuta 2015*

Ennakkoratkaisupyyntö — Ympäristö — Jätteet — Siirrot — Asetus (EY) N:o 1013/2006 —
Siirrot Euroopan unionissa — Ilmoituksesta ja ennakkohyväksynnästä poikkeava saapumispaikka —
Jätteiden siirron yksityiskohtien olennainen muutos — Laiton siirto — Hallinnollisen
seuraamusmaksun oikeasuhteisuus

Asiassa C-487/14,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Budapestin hallinto- ja työtuomioistuin, Unkari) on esittänyt 22.10.2014 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 4.11.2014, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

SC Total Waste Recycling SRL

vastaan

Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: viidennen jaoston puheenjohtaja J. L. da Cruz Vilaça, joka hoitaa seitsemännen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit C. Lycourgos (esittelevä tuomari) ja J.-C. Bonichot,

julkisasiamies: Y. Bot,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Euroopan komissio, asiamiehinnään L. Havas ja D. Loma-Osorio Lerena,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: unkari.

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee jätteiden siirrosta 14.6.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006 (EUVL L 190, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 15.7.2008 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 669/2008 (EUVL L 188, s. 7; jäljempänä asetus N:o 1013/2006), 2 artiklan 35 alakohdan d alakohdan, 17 artiklan 1 kohdan ja 50 artiklan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat SC Total Waste Recycling SRL (jäljempänä Total Waste Recycling) ja Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség (kansallinen ympäristön- ja luonnonsuojeluviranomainen, jäljempänä kansallinen tarkastusviranomainen) ja jossa on kyse viimeksi mainitun jätteiden siirtoa koskevien säännösten rikkomisen perusteella langettamasta hallinnollisesta seuraamusmaksusta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

- 3 Asetuksen N:o 1013/2006 johdanto-osan 1, 7, 13, 14 ja 33 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(1) Tämän asetuksen pääasiallinen ja tärkein tavoite ja osatekijä on ympäristön suojeleminen, ja sen vaikutukset kansainväliseen kauppaan ovat ainoastaan toissijaisia.

--

(7) On tärkeää järjestää jätteiden siirtojen valvonta ja tarkastus ja säännellä niitä siten, että otetaan huomioon tarve säilyttää, suojella ja parantaa ympäristön laatua ja ihmisten terveyttä sekä että edistetään tämän asetuksen entistä yhdenmukaisempaa soveltamista kaikkialla yhteisössä.

--

(13) Vaikka jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastuksesta tietyssä jäsenvaltiossa vastaa tämä jäsenvaltio itse, jätteiden siirtoja koskevien kansallisten järjestelmien olisi oltava johdonmukaisia yhteisön järjestelmän kanssa ympäristön ja ihmisten terveyden suojeleminen korkean tason varmistamiseksi.

(14) Kun on kyse huolehdittavaksi tarkoitettujen jätteiden tai sellaisten hyödynnettäväksi tarkoitettujen jätteiden, joita ei ole lueteltu liitteessä III, IIIA tai IIIB, siirroista, on aiheellista varmistaa mahdollisimman korkea valvonnan ja tarkastusten taso siten, että tällaisiin siirtoihin vaaditaan kirjallinen ennakkohyväksyntä [jäljempänä hyväksyntä]. Tällaiseen menettelyyn olisi kuuluttava ennakkoilmoitus, jonka myötä toimivaltaisten viranomaisten on mahdollista saada asianmukaiset tiedot voidakseen toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet ihmisten terveyden ja ympäristön suojelemiseksi. Sen johdosta toimivaltaisten viranomaisten olisi myös mahdollista esittää perusteltuja vastalauseita tällaisen siirron osalta.

--

(33) Olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että siirrettäessä jätteitä yhteisössä tai tuotaessa niitä jäsenvaltioihin jätteiden huolto tapahtuu direktiivin 2006/12/EY ja muun jätteitä koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti koko siirron ajan aina vastaanottoa tapahtuvaan hyödyntämiseen tai huolehtimiseen saakka vaarantamatta ihmisten terveyttä ja käyttämättä menettelyjä tai menetelmiä, joista voi aiheutua haittaa ympäristölle.”

- 4 Mainitun asetuksen 2 artiklassa, jonka otsikko on ”Määritelmät”, säädetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

--

- 35) ’laittomalla siirrolla’ jätteiden siirtoja, jotka toteutetaan

--

d) tavalla, jota ei ole olennaisilta osiltaan eritelty ilmoitus- tai siirtoasiakirjoissa --”

- 5 Asetuksen N:o 1013/2006 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa säädetään, että siirtoihin, joiden kohteena ovat hyödynnettäviksi tarkoitettut ja kyseisen asetuksen liitteessä IV olevaan ”keltaiseen jäteluetteloon” merkityt jätteet, sovelletaan kirjallista ilmoitus- ja hyväksyntämenettelyä mainitun asetuksen II osaston säännösten mukaisesti.
- 6 Asetuksen N:o 1013/2006 4 artiklassa säädetään, että kun ilmoituksen tekijä aikoo siirtää 3 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuja jätteitä, hänen on täytettävä kyseisen asetuksen liitteen IA mukainen ilmoitusasiakirja ja tarvittaessa liitteen IB mukainen siirtoasiakirja ja annettava näissä kahdessa asiakirjassa tai niiden liitteenä asetuksen liitteessä II olevissa 1 ja 2 osassa luetellut tiedot ja asiakirjat.
- 7 Asetuksen N:o 1013/2006 9 artiklassa säädetään niitä hyväksyntiä koskevista menettelyistä, jotka vastaanottamaan, lähtömaan ja kauttakulkumaan toimivaltaiset viranomaiset antavat niille ilmoitetuille jätteiden siirroille.
- 8 Asetuksen N:o 1013/2006 17 artiklassa, jonka otsikko on ”Siirtoa koskevat muutokset hyväksynnän jälkeen”, säädetään seuraavaa:

”1. Jos hyväksytyin jätteiden siirron yksityiskohtiin ja/tai ehtoihin tehdään olennaisia muutoksia, mukaan lukien siirrettävän jätteen määrää, reittiä sekä siirron aikataulua ja kuljetuksen suorittajaa koskevat muutokset, niistä on ilmoitettava ilmoittajan toimesta asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille ja vastaanottajalle välittömästi ja, mikäli mahdollista, ennen siirron alkamista.

2. Tällöin on tehtävä uusi ilmoitus, jolleivät kaikki asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset katso, etteivät ehdotetut muutokset edellytä uutta ilmoitusta.

--”

- 9 Asetuksen N:o 1013/2006 49 artiklan, jonka otsikko on ”Ympäristön suojelu”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tuottajan, ilmoituksen tekijän ja muiden jätteen siirtoon ja/tai sen hyödyntämiseen tai siitä huolehtimiseen osallistuvien yritysten on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne siirtävät kaikki jätteet sekä hyödyntävät ne ja huolehtivat niistä ihmisten terveyttä vaarantamattomalla ja ympäristön kannalta hyväksyttävällä tavalla koko siirron ajan. Erityisesti kun siirto tapahtuu yhteisössä, se on toteutettava direktiivin 2006/12/EY 4 artiklan ja jätteitä koskevan yhteisön lainsäädännön vaatimusten mukaisesti.

--”

- 10 Kyseisen asetuksen 50 artiklassa, jonka otsikko on ”Täytäntöönpano jäsenvaltioissa”, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomuksiin sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niitä sovelletaan käytännössä. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle laittomien siirtojen estämiseen ja selville saamiseen liittyvästä kansallisesta lainsäädännöstä sekä tällaisista siirroista määrättävistä seuraamuksista.

--

3. Jätteiden siirtoja voidaan tarkastaa erityisesti:

--

d) jätteen siirron aikana yhteisössä.

4. Siirtojen tarkastuksiin kuuluvat asiakirjojen tarkistaminen, tunnistustietojen varmistaminen ja tarvittaessa jätteen fyysinen tarkastaminen.

--”

- 11 Asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä IA, jonka otsikko on ”Rajat ylittäviä jätteen siirtoja koskeva ilmoitusasiakirja”, oleva kenttä 8 näyttää tältä:

8. Suunniteltu kuljettaja (suunnitellut kuljettajat)	Rekisteröintinumero:
Name (7):	
Osoite:	
Yhteyshenkilö:	
Puhelin:	Faksi:
Sähköposti:	
Kuljetustapa (-tavat) (8):	

- 12 Kyseisessä liitteessä IA olevat kentät 15 ja 16 näyttävät tältä:

15. (a) Maat/valtiot, joita siirto koskee, (b) toimivaltaisten viranomaisten mahdollinen tunnusnumero, (c) täsmälliset lähtö- ja tulopaikat						
Vienti-/lähettäjävaltio	Kaukkukuljettajavaltio(t) (tulo- ja lähtöpaikka)				Tuonti-/vastaanottajavaltio	
(a)						
(b)						
(c)						

16. Saapumis- ja/tai poltumis- ja/tai vientitullitoimipaikka (Euroopan yhteisössä):		
Saapuminen:	Poltuminen:	Vienti:

- 13 Asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä IB, jonka otsikko on ”Rajat ylittäviä jätteen siirtoja koskeva siirtoasiakirja”, oleva kenttä 8 on seuraavanlainen:

8.(a) Ensimmäinen kuljettaja ⁽²⁾: Rekisteröintinumero: Nimi: Osoite: Puhelin: Faksi: Sähköposti:	8.(b) Toinen kuljettaja: ⁽²⁾: Rekisteröintinumero: Nimi: Osoite: Puhelin: Faksi: Sähköposti:	8.(c) Viimeinen kuljettaja: ⁽²⁾: Rekisteröintinumero: Nimi: Osoite: Puhelin: Faksi: Sähköposti:
----- Kuljettajan edustaja täyttää -----		Kuljettajia enemmän kuin kolme ⁽²⁾ ☐
Kuljetustapa ⁽¹⁾ : Siirtopäivä: Allekirjoitus:	Kuljetustapa ⁽¹⁾ : Siirtopäivä: Allekirjoitus:	Kuljetustapa ⁽¹⁾ : Siirtopäivä: Allekirjoitus:

- 14 Asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä IC, jonka otsikko on ”Ilmoitus- ja siirtoasiakirjojen täyttämistä koskevat yksityiskohtaiset ohjeet”, olevassa 26 kohdassa todetaan seuraavaa:

”**Kenttä 15** (ks. liitteessä II olevan 1 osan 8–10 ja 14 kohta): Ilmoittakaa kentän 15 rivillä a lähtö-, kauttakulku- ja vastaanottomaiden – – nimet tai kunkin maan koodi käyttäen ISO 3166-standardin lyhenteitä – –. Ilmoittakaa kentän 15 rivillä b kunkin maan asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen mahdollinen koodinumero ja rivillä c rajanylityspaikan tai sataman nimi ja kyseisen maan maahan saapumiseen tai maasta poistumiseen liittyvän tullitoimipaikan mahdollinen koodinumero. Ilmoittakaa kauttakulkumaiden osalta rivillä c tiedot saapumis- ja lähtöpaikasta kussakin maassa. Jos tiettyyn jätesiiirtoon liittyy useampi kuin kolme kauttakulkumaata, ilmoittakaa tarvittavat tiedot liitteessä. Ilmoittakaa liitteessä saapumis- ja lähtöpaikkojen välinen suunniteltu kuljetusreitti sekä mahdolliset vaihtoehtoiset reitit, myös odottamattomissa olosuhteissa.”

- 15 Asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä II, joka koskee ilmoitukseen liittyviä tietoja ja asiakirjoja, olevassa 1 osassa, jonka otsikko on ”Ilmoitusasiakirjassa annettavat tai siihen liitettävät tiedot”, säädetään seuraavaa:

”_ _

13. Suunniteltu kuljetustapa.

14. Suunniteltu saapumis- ja lähtöpaikka kussakin maassa, myös saapumis- ja/tai poistumis- ja/tai vientitullitoimipaikka yhteisössä ja suunniteltu kuljetusreitti (saapumis- ja lähtöpaikan välinen reitti), mahdolliset vaihtoehdot mukaan luettuina, myös odottamattomissa olosuhteissa.

_ _”

- 16 Kyseisen asetuksen liitteessä II olevassa 2 osassa, jonka otsikko on ”Siirtoasiakirjassa annettavat tai siihen liitettävät tiedot”, säädetään seuraavaa:

”_ _

3. Kuljetustapa.

_ _

5. Saapumis- ja lähtöpaikka kussakin maassa, myös saapumis- ja/tai poistumis- ja/tai vientitullitoimipaikka yhteisössä ja suunniteltu kuljetusreitti (saapumis- ja lähtöpaikan välinen reitti), mahdolliset vaihtoehdot mukaan luettuina, myös odottamattomissa olosuhteissa.

_ _”

Unkarin oikeus

- 17 Jätteistä vuonna 2012 annetun lain nro CLXXXV (a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény) 19 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Jätteet voidaan tuoda Unkarin alueelle Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006 ja valtion rajan ylittävistä jätteiden siirroista annetun hallituksen asetuksen (országhatárt átlépő hulladékszállításról szóló kormányrendelet) säännösten mukaisesti.”

- 18 Kyseisen lain 86 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Ympäristönsuojeluviranomainen velvoittaa luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, yksityisyrityksen tai oikeuskelpoisuutta vailla olevan organisin, joka

- a) rikkoo jätehuoltoa koskevia säännöksiä, välittömästi sovellettavia unionin toimia tai viranomaisen päätöksiä,
- b) harjoittaa viranomaislupaa, hyväksyntää, rekisterimerkintää tai viranomaisilmoitusta edellyttävää jätehuoltotoimintaa ilman tällaista lupaa, hyväksyntää, rekisterimerkintää tai ilmoitusta taikka harjoittaa sitä siitä poikkeavasti, tai
- c) ei ole ilmoittanut ympäristönsuojeluviranomaiselle sivutuotteiden valmistuksesta tai muodostumisesta tai ei ole ilmoittanut tästä asianmukaisesti tai joka käyttää, laskee liikkeeseen tai varastoi jätteitä tuotteina tai sivutuotteina,

maksamaan hallintosanktiona jätehuoltomaksua koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun hallituksen asetuksen mukaisen jätehuoltomaksun.”

- 19 Hallintosanktiona kannettavan jätehuoltomaksun suuruudesta ja sen määräämistä sekä vahvistamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21.12.2001 annetun hallituksen asetuksen nro 271 (a hulladékgazdálkodási bírság mértékéről, valamint kiszabásának és megállapításának módjáról szóló 271/2001. (XII. 21.) Kormányrendelet, jäljempänä hallituksen asetukset) 1 §:ssä säädetään seuraavaa:

”1. Maksun määrä saadaan – 2 §:n 4–8 momentissa ja 3 §:n 4 momentissa tarkoitettuja tapauksia lukuun ottamatta – kertomalla asetuksessa säädetty perusmaksu liitteen mukaisilla, perusmaksun muuntotekijöitä vastaavilla kertoimilla.

--

3. Jätehuoltomaksun perusmäärä (jäljempänä perusmaksu) voi olla korkeintaan:

--

g) kun kyse on vaarallisten jätteiden valtion rajat ylittävästä laittomasta siirrosta, miljoona forinttia.”

- 20 Hallituksen asetuksen 3 §:ssä säädetään seuraavaa:

”1. Maksua vahvistettaessa on ensin määritettävä perusmaksun määrä.

--

4. Kun kyse on jätteiden valtion rajat ylittävästä laittomasta siirrosta (tuonnista, viennistä tai valtion alueen kautta tapahtuvasta kuljettamisesta), maksun määrä on vahvistettava kertomalla 1 §:n 3 momentin f–g kohdassa säädetty perusmaksu jätteen painoa osoittavalla kertoimella. Jos jätteen painoa ei voida tarkasti vahvistaa, se on otettava huomioon tonneina ilmoitetusta määrästä tehdyn keskimääräisen arvion perusteella.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 21 Total Waste Recyclingin kuorma-auto, jonka kuljetettavana oli 8 380 tonnin painoinen lasti asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä IV ilmenevässä ”keltaisessa jäteluettelossa” mainittuja, ennakoilmoitus- ja -hyväksyntämenettelyn alaisia jätteitä, otettiin 21.10.2013 tarkastukseen Nagylakin raja-asemalla, kun se valmistautui saapumaan Unkarin alueelle.
- 22 Mainitussa tarkastuksessa todettiin, että kuljetuksen mukana olivat asetuksen N:o 1013/2006 liitteen IA mukainen ilmoitusasiakirja sekä sen liitteen IB mukainen kuljetusasiakirja ja asetuksessa edellytetyt viranomaishyväksynät. Kyseisissä ilmoitusasiakirjassa ja hyväksynnöissä ilmoitettiin kuitenkin täsmälliseksi Unkariin saapumispaikaksi Ártándin (Unkari) rajanylityspaikka, joka sijaitsee lähes 180 kilometriä Nagylakista (Unkari) pohjoiseen. Total Waste Recycling vetosi tältä osin siihen, että autonkuljettaja oli kommunikaatiovirheen vuoksi pyrkinyt Unkarin alueelle asuinpaikkaansa lähempänä sijaitsevan Nagylakin raja-aseman kautta.
- 23 Kansallinen tarkastusviranomaisen määräsi 4.2.2014 tekemällään päätöksellä Total Waste Recyclingin jätteistä vuonna 2012 annetun lain nro CLXXXV mukaisesti maksamaan jätehuoltovelvollisuuden rikkomisesta 8 380 000 Unkarin forintin (HUF) (noin 26 864,26 euroa) suuruisen maksun sekä maksamaan 256 500 HUF:n (noin 822,158 euroa) suuruiset menettelykulut. Se perusteli päätöstään sillä, ettei kyseinen kuljetus ollut saapunut Unkarin alueelle hyväksynnissä ilmoitetusta rajanylityspaikasta ja ettei Total Waste Recycling ollut ilmoittanut toimivaltaisille viranomaisille hyväksynnässä etukäteen vahvistetun kuljetusreitit muutoksesta, minkä vuoksi kuljetusta oli pidettävä asetuksen N:o 1013/2006 2 artiklan 35 alakohdan d alakohdassa tarkoitettuna laittomana jätteiden siirtona. Kyseinen viranomaisen piti maksun määrää laskiessaan perusmaksuna hallituksen asetuksessa säädettyä yhden miljoonan HUF:n (noin 3 205,099 euroa) enimmäismäärää, jonka se kertoi kuljetetun jätteen painolla.
- 24 Total Waste Recycling vaatii Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságissa (Budapestin hallinto- ja työtuomioistuin) kyseisen päätöksen kumoamista. Se väittää, ettei kyse ollut asetuksen N:o 1013/2006 2 artiklan 35 alakohdan d alakohdassa tarkoitettuna laittomasta jätteen siirrosta, koska mainitussa säännöksessä tarkoitettu kuljetuksen ”tapa”, joka tässä tapauksessa oli maantie, ei ollut muuttunut vaan ainoastaan reititystä oli muutettu. Se toteaa myös, että kyseisen asetuksen liitteistä ilmenee, että ”kuljetustavan” ja ”saapumis- ja lähtöpaikan” käsitteet eroavat toisistaan: kyseisen asetuksen liitteessä II oleva 13 kohta koskee ”kuljetustapaa”, kun taas sen 14 kohdassa puhutaan ”saapumis- ja lähtöpaikasta”.
- 25 Kansallinen tarkastusviranomaisen vaatii valituksen hylkäämistä. Se vetoaa siihen, että koska kuljetuksen suunniteltu reititys oli muuttunut, Total Waste Recyclingin olisi pitänyt asetuksen N:o 1013/2006 17 artiklan 1 kohdan mukaan ilmoittaa siitä viipymättä toimivaltaisille viranomaisille. Se katsoo, ettei Total Waste Recyclingin kyseisen asetuksen liitteeseen II nojautuvaa perustelua voida hyväksyä ja ettei tämän kantansa tueksi vetoamalla, liitteen IA jälkeen luetelluilla lyhenteillä ja koodeilla ole mitään tekemistä käsiteltävän asian kanssa.
- 26 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, ettei asetuksen N:o 1013/2006 tekstistä ilmene selvästi, onko sitä, että jätekuorma saapuu kauttakulkumaahan jostakin muusta kuin ilmoitusasiakirjassa ja hyväksynnässä mainitusta rajanylityspaikasta, pidettävä kuljetustavan muuttumisena tai jätteiden siirtona ilmoituksessa mainitsematta jätetyllä tavalla ja näin ollen asetuksen

N:o 1013/2006 2 artiklan 35 alakohdan d alakohdassa tarkoitettuna laittomana jätteiden siirtona, kun otetaan huomioon myös se, että kyseisen asetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaan ilmoituksen tekijä on velvollinen viipymättä ilmoittamaan toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista siirron yksityiskohtien, kuten suunniteltujen reittien ja saapumis- ja lähtöpaikkojen, olennaisista muutoksista. Jos kyseistä jätteiden siirtoa olisi pidettävä laittomana, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii vielä, onko langetettu maksu pääasian olosuhteet huomioon ottaen oikeasuhteinen.

27 Näissä olosuhteissa Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Budapestin hallinto- ja työtuomioistuin) päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

- ”1) Onko asetuksen N:o 1013/2006 2 artiklan 35 alakohdan d alakohdassa tarkoitettuna jätteiden siirrolla, joka on toteutettu tavalla, jota ei ole olennaisilta osiltaan eritelty [ilmoitusasiakirjoissa]’, katsottava viitattavan asetuksen liitteessä IA ja liitteessä IB tarkoitettuihin kuljetustapoihin (maanteitse, rautateitse, meritse, lentoteitse, sisävesitse)?
- 2) Jos hyväksytyt jätteiden siirron joitakin yksityiskohtia ja/tai ehtoja muutetaan olennaisesti asetuksen N:o 1013/2006 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna tavalla ja jos tämän ilmoittaminen viranomaiselle laiminlyödään, onko kyseessä asetuksen N:o 1013/2006 2 artiklan 35 alakohdan d alakohdassa tarkoitettu jätteiden siirto tavalla, jota ei ole olennaisilta osiltaan eritelty [ilmoitusasiakirjoissa]’, joka on tämän vuoksi katsottava laittomaksi jätteiden siirroksi?
- 3) Onko hyväksytyt jätteiden siirron yksityiskohtien ja/tai ehtojen asetuksen N:o 1013/2006 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi olennaiseksi muutokseksi katsottava se, että jätekuorma saapuu ilmoitettuun kauttakulkumaahan muun kuin hyväksynnässä ja ilmoitusasiakirjassa mainitun rajanylityspaikan kautta?
- 4) Jos laittomaksi jätteiden siirroksi on katsottava se, että jätekuorma kuljetetaan ilmoitettuun kauttakulkumaahan muun kuin hyväksynnässä ja ilmoitusasiakirjassa mainitun rajanylityspaikan kautta, voidaanko oikeasuhteisena pitää tästä määrättyä maksua, joka vastaa suuruudeltaan sellaiselle henkilölle määrättävää maksua, joka ei ole noudattanut velvollisuuttaan hankkia hyväksyntä ja tehdä kirjallinen ennakoilmoitus?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Kolme ensimmäistä kysymystä

28 Kansallinen tuomioistuin kysyy kolmella ensimmäisellä kysymyksellään, jotka on syytä tutkia yhdessä, pääasiallisesti, onko asetuksen N:o 1013/2006 17 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että kyseisen asetuksen liitteessä IV tarkoitettuna kaltaisten jätteiden siirtoa kauttakulkumaahan muun kuin toimivaltaisten viranomaisten hyväksymän, ilmoitusasiakirjassa ilmoitetun rajanylityspaikan kautta on pidettävä mainitun säännöksen mukaisena hyväksytyt jätteiden siirron yksityiskohtien ja/tai ehtojen olennaisena muutoksena, ja jos näin on, seuraako siitä, ettei tästä muutoksesta ole ilmoitettu toimivaltaisille viranomaisille, että jätteiden siirto on laitton, sillä se on toteutettu asetuksen N:o 1013/2006 2 artiklan 35 alakohdan d alakohdassa tarkoitettuna tavalla, jota ei ole olennaisilta osiltaan eritelty [ilmoitusasiakirjoissa]”.

29 Aluksi on syytä muistuttaa, että asetuksen N:o 1013/2006 1 artiklan 1 kohdasta ja seitsemännestä perustelukappaleesta ilmenee, että kyseisellä asetuksella otetaan käyttöön valvontamenettelyjä ja -järjestelmiä, joita sovelletaan jätteiden siirtoon tavalla, jolla otetaan huomioon tarve säilyttää, suojella ja parantaa ympäristön laatua ja ihmisten terveyttä. Kyseisen asetuksen 3 artiklan 1 kohdasta ja 4 artiklan 1 kohdasta, kun niitä luetaan yhdessä asetuksen 14 perustelukappaleen kanssa, käy ilmi,

että huolehdittavaksi tarkoitettujen jätteiden ja hyödynnettäviksi tarkoitettujen vaarallisten jätteiden jäsenvaltioiden välisistä siirroista on tehtävä kirjallinen ennakkoilmoitus toimivaltaisille viranomaisille, jotta nämä voivat toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet ihmisten terveyden ja ympäristön suojelemiseksi (ks. vastaavasti tuomio Ragn-Sells, C-292/12, EU:C:2013:820, 52 kohta ja tuomio Shell Nederland ja Belgian Shell, C-241/12 ja C-242/12, EU:C:2013:821, 32 kohta).

- 30 Tällaisen ilmoituksen tekemistä varten asetuksen N:o 1013/2006 4 artiklassa vaaditaan, että ilmoittajan on täytettävä kyseisen asetuksen liitteen IA mukainen ilmoitusasiakirja ja tarvittaessa liitteen IB mukainen siirtoasiakirja ja annettava näissä kahdessa asiakirjassa tai niiden liitteenä saman asetuksen liitteessä II olevissa 1 ja 2 osassa luetellut tiedot ja asiakirjat. Kaikkien näiden tiedoksi annettujen asiakirjojen ja tietojen perusteella toimivaltaiset viranomaiset antavat tai epäävät hyväksyntänsä asetuksen N:o 1013/2006 9 artiklan mukaisesti kunkin jätteiden siirron osalta.
- 31 Jos hyväksytyin jätteiden siirron yksityiskohtiin ja/tai ehtoihin tehdään hyväksynnän jälkeen muutoksia, siirrettävän jätteen määrää, reittiä, lähtö- ja saapumispaikkoja sekä siirron aikataulua ja kuljetuksen suorittajaa koskevat muutokset mukaan luettuina, ilmoittaja veloitetaan asetuksen N:o 1013/2006 17 artiklan 1 kohdassa ilmoittamaan niistä välittömästi ja, mikäli mahdollista, ennen siirron alkamista asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille ja vastaanottajalle.
- 32 Tässä suhteessa on syytä todeta, että kyseistä 17 artiklan 1 kohtaa luettaessa käy selvästi ilmi, että reitityksen muuttaminen on ”hyväksytyin jätteiden siirron yksityiskohtiin ja/tai ehtoihin” tehty ”olennainen muutos”. Tässä säännöksessä olevalla ilmaisulla ”mukaan lukien siirrettävän jätteen – – reittiä – – koskevat muutokset” tarkoitetaan sitä, että tämän tyyppinen muutos voi olla olennaisina pidettyihin siirron yksityiskohtiin ja/tai ehtoihin tehty olennainen muutos.
- 33 Asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä II olevan 1 osan 14 kohdan mukaan reitityksellä tarkoitetaan ”suunniteltua saapumis- ja lähtöpaikkaa kussakin maassa”, eli kuten kyseisen asetuksen liitteessä IA olevan ilmoitusasiakirjan kentässä 15 täsmennetään, lähtö- ja tulopaikkoja.
- 34 Se, että lähtö- ja saapumispaikat on mainittava ilmoitusasiakirjan kentässä 15, ilmenee selvästi sekä kyseisen asiakirjan tekstistä että asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä IC olevasta 26 kohdasta, joka sisältää yksityiskohtaiset ohjeet kyseisen asiakirjan täyttämistä varten.
- 35 Tästä seuraa, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen rajanylityspaikan muuttaminen on reitityksen muuttamista, mikä kyseisen asetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaan on hyväksytyin jätteiden siirron yksityiskohtiin ja/tai ehtoihin tehty olennainen muutos, josta on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille.
- 36 Asetuksen N:o 1013/2006 17 artiklan 2 kohdassa säädetään, että jos tällainen muutos tehdään, siitä on lähtökohtaisesti tehtävä uusi ilmoitus. Etukäteen ilmoitetut ja asianomaisten viranomaisten hyväksymät siirron yksityiskohdat eivät enää tämän muutoksen jälkeen vastaa todellisuutta eikä niitä näin ollen enää voida pitää hyväksytyinä.
- 37 Kyseistä siirtoa, joka eroaa ilmoituksessa mainitusta, olisi pidettävä ”laittomana”, sillä se on toteutettu kyseisen asetuksen 2 artiklan 35 alakohdan d alakohdassa tarkoitettulla ”tavalla, jota ei ole olennaisilta osiltaan eritelty [ilmoitusasiakirjoissa]”.
- 38 Tällaista asetuksen N:o 1013/2006 sanamuodon ja asiayhteyden mukaista tulkintaa tukee myös sen teleologinen tulkinta.

- 39 Tältä osin on nimittäin syytä todeta, että asetuksen N:o 1013/2006 ensimmäisen perustelukappaleen mukaan kyseisellä asetuksella pyritään suojelemaan ympäristöä. Lisäksi sen seitsemännen perustelukappaleen mukaan on tärkeää järjestää jätteiden siirtojen valvonta ja tarkastus ja säännellä niitä siten, että otetaan huomioon tarve säilyttää, suojella ja parantaa ympäristön laatua ja ihmisten terveyttä.
- 40 Asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä IV olevassa ”keltaisessa jäteluettelossa” mainituista, pääasiassa kyseessä olevan kaltaisista jätteistä todetaan tarkemmin kyseisen asetuksen 14 perustelukappaleessa, että on aiheellista varmistaa mahdollisimman korkea valvonnan ja tarkastusten taso siten, että tällaisiin siirtoihin vaaditaan kirjallinen ennakkohyväksyntä ja että tällaiseen menettelyyn olisi kuuluttava ennakkoilmoitus, jonka myötä toimivaltaisten viranomaisten on mahdollista saada asianmukaiset tiedot voidakseen toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet ihmisten terveyden ja ympäristön suojelemiseksi. Sen johdosta toimivaltaisten viranomaisten olisi myös mahdollista esittää perusteltuja vastalauseita tällaisen siirron osalta.
- 41 Asetuksen N:o 1013/2006 liitteestä IA ilmenevässä ilmoitusasiakirjassa vaaditut, siirron rajanylityspaikan kaltaiset tiedot ovat siis tarpeen, jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat asianmukaisesti suorittaa tehtävänsä.
- 42 Jos viranomaisten hyväksymää siirron ilmoitusasiakirjassa ilmoitettua rajanylityspaikkaa muutettaisiin tästä niille asetuksen N:o 1013/2006 17 artiklan 1 kohdan vastaisesti ilmoittamatta, kyseisten valvontaja tarkastustehtävien mahdollisimman korkeaa tasoa ei enää voitaisi varmistaa mainitun asetuksen mukaisesti.
- 43 Tällaista muuttamista on näin ollen pidettävä olennaisena ja tämän vuoksi 17 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvana, joten jätteiden siirtoa kauttakulkumaahan muun kuin ilmoitusasiakirjassa ilmoitetun rajanylityspaikan kautta on – jos asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille ei ole tästä ilmoitettu ja jos uutta ilmoitusta siirrosta ei ole tehty – pidettävä ”laittomana” jätteiden siirtona. Päinvastaisella tulkinnalla asetuksella N:o 1013/2006 käyttöön otetuilta tarkastusmenettelyiltä ja -järjestelmiltä vietäisiin niiden tehokas vaikutus.
- 44 Tätä päätelmää ei voida kyseenalaistaa kansallisen tuomioistuimen ensimmäisessä kysymyksessä esitetyllä terminologisella ongelmalla. Mainitulla kysymyksellä viimeksi mainittu pyrkii pääasiallisesti selvittämään, onko asetuksen N:o 1013/2006 2 artiklan 35 alakohdan d alakohdassa olevassa ”laittoman siirron” määritelmässä olevassa ilmaisussa ”tavalla, jota ei ole olennaisilta osiltaan eritelty [ilmoitusasiakirjoissa]” oleva sana ”tavalla” (unkariksi ”módon”) ymmärrettävä tarkoitettavan yksinomaan kuljetustapoja (szállítás módjai) (maanteitse, rautateitse, meritse, lentoteitse, sisävesitse) sellaisina kuin niistä säädetään kyseisen asetuksen liitteissä IA ja IB.
- 45 Syytä siihen, että unionin tuomioistuimelle on esitetty tällainen kysymys, on asetuksen N:o 1013/2006 unkarinkielinen versio, joka eroaa kyseisen asetuksen muista kieliversioista. Kyseisen asetuksen liitteessä IA olevaa kenttää 8, jossa käytetään aivan oikein sanoja ”szállítási eszköz” ilmaisun ”kuljetustapa” käännökseenä, lukuun ottamatta viimeksi mainittu ilmaisu on kyseisen asetuksen liitteen IA jälkeen olevassa lyhenne- ja koodiluettelossa ja liitteissä IB (kenttä 8 ja liitteen IB jälkeen oleva lyhenne- ja koodiluettelo) ja II (1 osan 13 kohta ja 2 osan 3 alakohta) käännetty sanoilla ”szállítás módjait” käyttäen näin ranskan sanaa ”manière” vastaavaa sanaa ”mód”. Tämä on mahdollistanut sen, että Total Waste Recycling on voinut väittää, että asetuksen N:o 1013/2006 2 artiklan 35 alakohdan d alakohdassa tarkoitettua ”laittomasta siirrosta” on kyse vain silloin, kun käytetty kuljetustapa eroaa ilmoituksessa ilmoitetusta kuljetustavasta.
- 46 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jossakin kieliversiossa käytettyä unionin oikeuden säännöksen sanamuotoa ei voida käyttää tämän säännöksen ainoana tulkintaperusteena eikä sille voida antaa etusijaa muihin kieliversioihin nähden. Unionin oikeuden säännöksiä on nimittäin tulkittava ja sovellettava yhtenäisesti ottaen huomioon kaikki Euroopan

unionin virallisilla kielillä laaditut versiot. Unionin oikeuden tekstin erikielisten versioiden poiketessa toisistaan kyseessä olevaa säännöstä on tulkittava sen lainsäädännön systematiikan ja tavoitteen mukaan, jonka osa se on (ks. mm. tuomio Léger, C-528/13, EU:C:2015:288, 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 47 Asetuksen N:o 1013/2006 systematiikasta ja tavoitteesta on tämän tuomion 33–43 kohdassa todettu, että jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat jätteiden siirron alalla toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet ihmisten terveyden ja ympäristön suojelemiseksi valvonta- ja tarkastustehtäviä suorittaessaan, niiden on saatava kaikki asianmukaiset tiedot ja että tältä osin on välttämätöntä, että asetuksen liitteestä IA ilmenevässä ilmoitusasiakirjassa vaaditut – eivätkä pelkästään käytettyä kuljetustapaa koskevat – tiedot ovat niiden käytettävissä.
- 48 Tästä seuraa, että asetuksen N:o 1013/2006 systematiikka ja tavoite johtavat tulkintaan, jonka mukaan kyseisen asetuksen 2 artiklan 35 alakohdan d alakohdassa olevalla sanalla ”tapa” (ranskaksi ”manière”) ei voida katsoa tarkoitettavan yksinomaan ”kuljetustapaa”, vaan se on ymmärrettävä laajemmin siten, että sillä tarkoitetaan niitä siirron olosuhteita tai yksityiskohtia, jotka sisältävät kyseisen siirron saapumis- ja lähtöpaikat.
- 49 Edellä lausuttu huomioon ottaen kolmeen ensimmäiseen kysymykseen on vastattava niin, että asetuksen N:o 1013/2006 17 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että kyseisen asetuksen liitteessä IV tarkoitettujen kaltaisten jätteiden siirtoa kauttakulkumaahan muun kuin toimivaltaisten viranomaisten hyväksymän, ilmoitusasiakirjassa ilmoitetun rajanylityspaikan kautta on pidettävä hyväksytyjen jätteiden siirron yksityiskohtien ja/tai ehtojen olennaisena muutoksena, ja tästä seuraa, että koska kyseisestä muutoksesta ei ole ilmoitettu toimivaltaisille viranomaisille, jätteiden siirto on laitton, sillä se on toteutettu kyseisen asetuksen 2 artiklan 35 alakohdan d alakohdassa tarkoitettulla ”tavalla, jota ei ole olennaisilta osiltaan eritelty [ilmoitusasiakirjoissa]”.

Neljäs kysymys

- 50 Kansallinen tuomioistuin kysyy neljännellä kysymyksellään pääasiallisesti, onko asetuksen N:o 1013/2006 50 artiklan 1 kohtaa, jonka mukaan jäsenvaltioiden tämän asetuksen säännösten rikkomisesta säättämien seuraamusten on oltava oikeasuhteisia, tulkittava siten, että se on esteenä maksulle, joka määrätään seuraamukseksi kyseisen asetuksen liitteessä IV tarkoitettujen jätteiden siirroista kauttakulkumaahan muun kuin toimivaltaisten viranomaisten hyväksymässä ilmoitusasiakirjassa mainitun rajanylityspaikan kautta, kun tämä maksu vastaa määrältään maksua, jota sovelletaan, kun velvollisuutta saada hyväksyntä ja tehdä kirjallinen ennakoilmoitus ei ole ollenkaan noudatettu.
- 51 Tältä osin on todettava, että asetuksen N:o 1013/2006 50 artiklan 1 kohdassa asetetaan jäsenvaltioille velvollisuus säätää ”tämän asetuksen säännösten rikkomuksiin sovellettavista seuraamuksista – –. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia”. On kuitenkin todettava, ettei kyseiseen asetukseen sisälly tarkempia sääntöjä näiden kansallisten seuraamusten vahvistamisesta ja ettei asetuksessa varsinkaan vahvisteta mitään nimenomaista perustetta tällaisten seuraamusten oikeasuhteisuuden arvioimiseksi.
- 52 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan silloin, kun unionin lainsäädäntöä ei ole yhdenmukaistettu niiden seuraamusten osalta, joita sovelletaan unionin lainsäädännössä vahvistetussa järjestelmässä säädettyjen edellytysten noudattamatta jättämisen vuoksi, jäsenvaltiot ovat toimivaltaisia valitsemaan niistä asianmukaisilta vaikuttavat seuraamukset. Niiden on kuitenkin käytettävä toimivaltaansa unionin oikeuden ja sen yleisten periaatteiden ja näin ollen suhteellisuusperiaatteen mukaisesti (ks. mm. tuomio Urbán, C-210/10, EU:C:2012:64, 23 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 53 Tältä osin on syytä muistuttaa, että sen arvioimiseksi, onko kyseinen seuraamus suhteellisuusperiaatteen mukainen, on otettava huomioon erityisesti rikkomisen, jota seuraamuksella sanktioidaan, luonne ja vakavuus sekä seuraamuksen määrän määrittämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt (ks. mm. tuomio Rodopi-M 91, C-259/12, EU:C:2013:414, 38 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Suhteellisuusperiaate velvoittaa siis jäsenvaltioita myös silloin, kun ne arvioivat seikkoja, jotka voivat vaikuttaa maksun määräämiseen (tuomio Urbán, C-210/10, EU:C:2012:64, 54 kohta).
- 54 Kansallisen tuomioistuimen tehtäviin kuuluu kuitenkin kaikki sen käsiteltävänä olevalle asialle ominaiset tosiseikat ja oikeudelliset seikat huomioon ottaen loppujen lopuksi arvioida, ylittääkö kyseinen seuraamus määrältään sen, mikä kyseisellä lainsäädännöllä tavoiteltujen päämäärien saavuttamiseksi on tarpeen. Suhteellisuusperiaatteen konkreettinen soveltaminen kuuluu nimittäin kansalliselle tuomioistuimelle, jonka on tarkistettava, ovatko kansalliset toimenpiteet yhteensopivia unionin oikeuden kanssa, koska unionin tuomioistuin on toimivaltainen ainoastaan esittämään kansalliselle tuomioistuimelle kaikki sellaiset unionin oikeuden tulkintaa koskevat seikat, jotka saattavat auttaa tätä arvioimaan kyseistä yhteensopivuutta (ks. vastaavasti mm. tuomio Profaktor Kulesza, Frankowski, Józwiak, Orłowski, C-188/09, EU:C:2010:454, 30 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 55 Kun kansallinen tuomioistuin asetuksen N:o 1013/2006, jolla pyritään varmistamaan ympäristön ja ihmisten terveyden suojelun korkea taso, säännösten rikkomisiin sovellettavien seuraamusten osalta valvoo tällaisen seuraamuksen oikeasuhteisuutta, sillä on velvollisuus ottaa huomioon erityisesti ne riskit, joita tällaisesta rikkomisesta saattaa aiheutua ympäristön ja ihmisten terveyden suojelulle.
- 56 Näin on siis todettava, että sellaista maksua, joka määrätään seuraamukseksi kyseisen asetuksen liitteessä IV tarkoitettujen jätteen siirroista kauttakulkumaahan muun kuin toimivaltaisten viranomaisten hyväksymän, ilmoitusasiakirjassa mainitun rajanylityspaikan kautta ja jonka perusmäärä on yhtä suuri kuin maksun, jota sovelletaan, kun velvollisuutta saada hyväksyntä ja tehdä kirjallinen ennakoilmoitus ei ole ollenkaan noudatettu, voidaan pitää oikeasuhteisena vain siinä tapauksessa, että kyseiselle rikkomiselle ominaisten olosuhteiden perusteella on mahdollista todeta, että nämä rikkomiset ovat yhtä vakavia.
- 57 Edellä lausutun perusteella neljänten kysymyksen on vastattava niin, että asetuksen N:o 1013/2006 50 artiklan 1 kohtaa, jonka mukaan jäsenvaltioiden tämän asetuksen säännösten rikkomisesta säättämien seuraamusten on oltava oikeasuhteisia, on tulkittava siten, että sellaista maksua, joka määrätään seuraamukseksi kyseisen asetuksen liitteessä IV tarkoitettujen jätteen siirroista kauttakulkumaahan muun kuin toimivaltaisten viranomaisten hyväksymän, ilmoitusasiakirjassa mainitun rajanylityspaikan kautta ja jonka perusmäärä on yhtä suuri kuin maksun, jota sovelletaan, kun velvollisuutta saada hyväksyntä ja tehdä kirjallinen ennakoilmoitus ei ole ollenkaan noudatettu, voidaan pitää oikeasuhteisena vain siinä tapauksessa, että kyseiselle rikkomiselle ominaisten olosuhteiden perusteella on mahdollista todeta, että nämä rikkomiset ovat yhtä vakavia. Kansallisen tuomioistuimen tehtäviin kuuluu kaikki sen käsiteltävänä olevalle asialle ominaiset tosiseikat ja oikeudelliset seikat sekä erityisesti ne riskit, joita tällaisesta rikkomisesta saattaa aiheutua ympäristön ja ihmisten terveyden suojelulle, huomioon ottaen arvioida, ylittääkö kyseisen seuraamuksen määrä sen, mikä tavoiteltujen päämäärien, joihin ovat ympäristön ja ihmisten terveyden suojelun korkean tason varmistaminen, saavuttamiseksi on tarpeen.

Oikeudenkäyntikulut

58 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (seitsemäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Jätteiden siirrosta 14.6.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006, sellaisena kuin se on muutettuna 15.7.2008 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 669/2008, 17 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että kyseisen asetuksen liitteessä IV tarkoitettujen kaltaisten jätteiden siirtoa kauttakulkumaahan muun kuin toimivaltaisten viranomaisten hyväksymän, ilmoitusasiakirjassa ilmoitetun rajanylityspaikan kautta on pidettävä hyväksytyjen jätteiden siirron yksityiskohtien ja/tai ehtojen olennaisena muutoksena, ja tästä seuraa, että koska tästä muutoksesta ei ole ilmoitettu toimivaltaisille viranomaisille, jätteiden siirto on laitton, sillä se on toteutettu kyseisen asetuksen 2 artiklan 35 alakohdan d alakohdassa tarkoitettulla ”tavalla, jota ei ole olennaisilta osiltaan eritelty [ilmoitusasiakirjoissa]”.**
- 2) **Asetuksen N:o 1013/2006, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 669/2008, 50 artiklan 1 kohtaa, jonka mukaan jäsenvaltioiden tämän asetuksen säännösten rikkomisesta säättämien seuraamusten on oltava oikeasuhteisia, on tulkittava siten, että sellaista maksua, joka määrätään seuraamukseksi kyseisen asetuksen liitteessä IV tarkoitettujen jätteiden siirrosta kauttakulkumaahan muun kuin toimivaltaisten viranomaisten hyväksymän, ilmoitusasiakirjassa mainitun rajanylityspaikan kautta ja jonka perusmäärä on yhtä suuri kuin maksun, jota sovelletaan, kun velvollisuutta saada hyväksyntä ja tehdä kirjallinen ennakkoilmoitus ei ole ollenkaan noudatettu, voidaan pitää oikeasuhteisena vain siinä tapauksessa, että kyseiselle rikkomiselle ominaisten olosuhteiden perusteella on mahdollista todeta, että nämä rikkomiset ovat yhtä vakavia. Kansallisen tuomioistuimen tehtäviin kuuluu kaikki sen käsiteltävänä olevalle asialle ominaiset tosiseikat ja oikeudelliset seikat sekä erityisesti ne riskit, joita tällaisesta rikkomisesta saattaa aiheutua ympäristön ja ihmisten terveyden suojelulle, huomioon ottaen arvioida, ylittääkö kyseisen seuraamuksen määrä sen, mikä tavoiteltujen päämäärien, joihin ovat ympäristön ja ihmisten terveyden suojelun korkean tason varmistaminen, saavuttamiseksi on tarpeen.**

Allekirjoitukset